

A TARTALOMBÓL

- Szent Imrész települések találkozója
- A 2010/2011-es tanév végzős diákjairól
- Búcsú az Óvodától
- Az én kis, Vörösmarty utcai kék házaskám
- Tanérvárás
- Egészségvédelem, természeti környezet
- Úrnapja
- A Mozgáskorlátozott Csoport hírei
- Bemutatkozik a Jókedvű Vig-Dal Egyesület
- Wass Albert: A patkányok lázadása
- Labdarúgás
- Egy kis focinosztalgia
- Petőfi túra 2011.
- Ajánló
- Tárgy: Panasz hibás közvetítés miatt

HELYÜNK A KISTÉRSÉGBEN

A KTKT Fenntartói jelentéséből.

Az Országos kompetenciamérés számokká próbálja konvertálni a tudást. Lássuk, mit mutatnak az adatok Soltszentimre esetében.

Először a helyi eredmény, utána az országos, majd a KTKT-s, végül a községi általános iskolák pontátlaga szerepel.

Matematika

6. o. 1409 / 1498 / 1476 / 1446

8. o. 1525 / 1622 / 1620 / 1572

Szövegértés

6. o. 1485 / 1483 / 1453 / 1422

8. o. 1482 / 1583 / 1573 / 1524

Az alapszintet el nem érő tanulók aránya. Előbb a helyi, utána az országos, s végül a megfelelő képzési típusban/településtípusban %-os átlaga.

Matematika

6. o. 60,0 / 38,9 / 49,0

8. o. 56,3 / 40,5 / 50,3

Szövegértés

6. o. 30,0 / 25,6 / 36,0

8. o. 62,6 / 30,8 / 42,1

Kéri Ferenc

ÖN KIADVÁNYUNK MEGVÁSÁRLÁSÁVAL EGYESÜLETÜNKET TÁMOGATJA, S ÍGY LEHETŐSÉGET BIZTOSÍT, HOGY A JÖVŐBEN IS MEGJELENHESSEN LAPUNK.

KÖSZÖNJÜK!

SOLTSZENTIMRE KÖZSÉG DÍSZPOLGÁRA BORDÁS JÓZSEF, 1940-2010

Fülöpszálláson született. Ott járt általános iskolába. 1957-ben Budapestre került a nagynénjéhez, kereskedelmi szakközépiskolában tanult, de tanulmányait nem fejezte be. Levelezőn érettségizett. 1959-ban bevonult katonának. 27 hónapig volt határőr. Leszerelés után Kiskőrösre került pénzügyőrnek. Itt adódott a lehetőség, hogy Soltszentimrén legyen VB titkár, cserébe, le kell tenni az államigazgatási főiskolát. Ezt levelezőn végezte el. Már kiskőrösi éve alatt megismerkedett jövődöbéli feleségével. A házasságkötés után beköltöztek Kiskőrösre. Ott éltek néhány évig. Soltszentimrere visszatérve előbb szolgálati lakásba költöztek az iskolához. Néhány év múlva felépült a családi házuk. 2005-ig, nyugdíjazásáig dolgozott az önkormányzatnál. Előbb, mint VB titkár, majd, mint jegyző szolgálta a köz javát. Az elmúlt rendszerben is, és a rendszerváltozás után is tudott ember lenni és embernek maradni. Számos kitüntetéssel jutalmazták, nyugállományba vonulása alkalmából megkapta „A Köz Szolgálatáért” érdemjel ezüst fokozatát.

Fia, Bordás József mesél arról, hogy milyen is volt ő valójában. Egyszerű falusi gyermek, aki Fülöpszállásról indulva megjárta a számléírást, s lett egy kisebb közösség szolgálója. De hogyan is kezdődött?

Édesapja a háborúból fél lábát elvesztve tért haza. Ezért később, mint legnagyobb testvér, és egyetlen fiúként kellett, hogy segítsen a család fenntartásában három húga mellett. 15 évesen már cséplőgéppel mellet dolgozott. Munka híján 1957-ben nagynénjéhez Budapestre került, ahol a katonai behívásáig hévkalauzsként dolgozott. És már itt elkezdte gimnáziumi tanulmányait.

Mint már olyan sokszor, itt is a katonaság jelentette a fordulatot. Leszerelve lenyugodott, s élte a szürke hétköznapokat. A kiskőrösi hivatal hozta meg neki az áttörést.

Leszerelése után Kiskőrösi Járásnál pénzügyőri munkát végzett Közben egy motoros defektnek köszönhetően – ugyanis motorral járt be Kiskőrösre – megismerkedett Benkovszki Arankával, későbbi feleségével. Ez abban az időben nem kis kihívás volt. Az itteni fiatal emberek nem szíves látták az idegent, főleg ha fülöpszállási volt. Idő kellett maga elfogadtatásához.

Munka mellett érettségizett, munka mellett diplomázott. Amit elvállalt, azt végig is csinálta. Szakszerűen, legjobb tudása szerint.

Nem szeretett magáról beszélni – mondja fia. Ő inkább csak dolgozott. Nem volt egy „bratyizós” típus. Sokan szerették, de még többen tisztelték. Igazi hivatalnok volt, aki a tiszteletet hozzáállásával, munkájával vívta ki. Anyakönyvvezető is volt, ami sokaknak emlékezetes marad, hiszen életükben ez a pillanat meghatározó szerepet tölt be.

Munka mellett, az itt megtanult szőlőművelés volt az igazi hobbi. Kezdetben csak kikapcsolódásként járt ki a szőlőbe. Ez amolyan stressz levezetés volt számára. Kellott neki az napi néhány óra, ami a hivatali teendőkről elterelte a figyelmét. Ott újult meg, ott töltődött fel a szőlőben. Amíg bírta, csinálta.

Miként fogadtad a hírt, hogy édesapád kapja a díszpolgári címet? – teszem fel a kérdést.

Elsősorban örültem neki. Mint fiú, aki szereti és tiszteli az apját, nem is tehettem mást. Azt gondolom, megdolgozott érte, és úgy érzem, ennek a kitüntetésnek életében örült volna, természetesen, a családnak megtiszteltetés. A díszpolgári cím évenkénti adományozása talán elvonná jelentőségét. A díszpolgári címmel egy élet munkáját kellene jutalmazni, mint azt az eddigi díjazottak esetében is. Sokan vannak, akik Soltszentimréért dolgoznak, nekik mindenféleképpen köszönetet kell mondani, talán egy más formában.

Bordás József - Kéri Ferenc

SZENT IMRÉS TELEPÜLÉSEK TALÁLKOZÓJA

A találkozó fő eseménye a szombat délelőtti Szent Imre szobor koszorúzása volt. A települések zászlóinak felvonulása után az ünnepi beszédek következtek. Nagy István, Soltszentimre polgármestere Szent Imre életét méltatta. Őt Baltás István csengődi polgármester, a KTKT alelnöke, Bányai Gábor országgyűlési képviselő, a Bács-Kiskun Megyei Közgyűlés elnöke, és Bauer Ferenc, pestszentimrei képviselő, tanácsos követte. Mindannyian az összhangot, az összefogás erejét hangsúlyozták. Zárásként Mihály Margitnak, a Millenniumi Emlékbizottság titkárnak szívhez szóló beszéde hangzott el (összefoglalónk után olvashatják). A megemlékezés az egyházi kórus, és Ilyés Kinga szavalata tette felejthetetlené. Kovács Sándor plébános megáldotta a szobrot, Szent Imre közbejárását kérve. A koszorúzást követően adták át a Soltszentimre Község Díszpolgára címet, melyet Bordás József, a falu előző, nyugalmazott jegyzője posztumusz kapott. A kitüntetést fia vette át.

Az ünnepség után tekintettük meg a 2007. évi találkozókön készült fotókból összeállított kiállítást. Jó volt szembesülni a millenniumi év forgatógatójával, látni sok-sok ismerőst, újra átélni a pillanatokat.

Kéri Ferenc

Tisztelt Plébános Úr! Polgármester Úr, Képviselő Úr!
Hölgyeim és Uraim, Tisztelt Ünneplők!

Pár napja múlt négy esztendeje, hogy 2007-ben az első Szent Imre szobor állítását ünnepeltük Erdélyben, Görgeyszentimrén és a görgeyüvegcsüri templom falán elhelyeztünk egy Szentcsaládot ábrázoló emléktáblát, amelynek felirata: ... Ha a hit pajzsát tartod, rajtad az üdvösség sisakja is.

Azóta a 12 szobor állításakor és az évről évre körbejáró Szentimrés települések találkozóján, Imre herceget, a huszon éve elhunyt királyfit bemutatják, értékelték, híres történeteket, egyházi előljárók, politikusok, mondhatjuk a közéletünk főbb szereplői.

Hála Istennek, talán nem hiába, hisz bizakodva gondolom, hogy legalább ezeken a településeken élők, és az itt felnövekvő ifjúság legalább egy mondatot, tud mondani a hercegről. (ha

nem, akkor nagy bajban vagyunk).

A már oly sokat emlegetett Szent Imre legendájából tudjuk, hogy egyszer, amikor Szent István király fiával együtt imádkozni ment Szent Márton egyházába, amelyet Pannónia Szent Hegyén alapított és a szerzetesek kiváló közösségével ékesített, a király, ismerve gyermeke jeles érdemeit, azt a tiszteletet adta fiának, amely őt illette. Amikor ugyanis az említett szerzetes testvérek körmenetet tartva kivonultak a király köszöntésére, tiszteletből fiát küldte előre. A gyermek Imre pedig eltelve Szentlélekkel, ahogy az isteni kegyelem kinyilatkoztatása a jelenlévők érdemeit megismertette vele, kinek-kinek egyenlőtlenül osztotta a tiszteletét jelentő köszöntését. Később atyjának érdeklődésére, felsorolta a szerzetesek érdemeit, megindokolva a jogos megkülönböztetést. Akik itt vagyunk mindannyian Szent Imre herceg emlékének jöttünk tiszteletet adni, vagyis köszönteni a Szentet, belegondoltunk, ha a legenda megelevenedne, vajon minket hogyan köszöntene a Herceg, vagy egyáltalán köszöntene?. Megérdemeljük?, hogyan élünk?, és mit engedünk be az életünkbe? – mindennapjainkba?

Amikor a médiától, az iskoláig, a kultúrától a törvényhozásig, mindenütt visszhangzanak az új, divatos kifejezések, a konszenzus, sokféleség, más-ság, szabadság, életminőség, tudatos döntés, egyenlőség, partnerség, átláthatóság, női vagy gyermeki reprodukív jogok, szexuális orientáció, biztonságos abortusz, szekuláris spiritualitás, békére nevelés, ... és a felsorolás kifogyhatatlan az élet minden területére belopakodva új kifejezések, normák, értékek, életstílusok terjednek és válnak irányadóvá.

Mi Szent Imrét tisztelők hogyan

élünk? Érzékeljük? Észre vesszük-e hogy hiányoznak az új nyelvezetből a hagyományunkhoz tartozó szavak, mint például az igazság, erkölcsiség, lelkiismeret, ész, szív, férj, feleség, szolgálat, tekintély, törvény, hit, remény, szenvedés, bűn, bűntudat, ellenség, tisztelet, barát, testvér, édesapa, édesanya.

Ezek magyarságunk alapfogalmai... elég éberek vagyunk-e, hogy észrevegyük a hiányukat. Pedig a fogalmak csúsztatása átlátható, mert a boldogság nem egyenlő a jó életminőséggel, a házastárs nem egyenlő az élettársal. Az „egyenlőség elve” nem ugyanaz, mint az igazságosság, és mást jelent a „nők egyenlő esélyhez juttatása” mint a férfi és nő egyenlő méltósága és emberi tisztelete.

A gyermek Imre herceg figyelt és tudott értékelni, tudott különbséget tenni.

Mi a hétköznapjainkban tudunk-e például a televízió csatornái között különbséget tenni. Tudjuk-e, és akarjuk-e értékelni, vagy csak megnyomunk egyet a távirányítón lévő gombok között, mindegy hogy mi csak szóljon, legyen hangzavar, mert félünk a csendtől, mert a csendben megszólalhat a lelkiismeretünk, sőt fel is szólíthat, kérdőre vonhat: hogyan élsz?

Szent Imre merte vállalni a megkülönböztető értékelést nyilvánosan, mert Isten hitének pajzsa védelmezte, amint a görgeyüvegcsüri templomban hirdeti a felirat ... Ha a hit pajzsát tartod, rajtad az üdvösség sisakja is.

Tisztelt Ünneplők, mindannyiunknak ebből a pajzsból kívánok egy picike darabot, a növekedését a Jóisten úgy is elintézi.

Köszönöm, hogy meghallgattak, továbbá szép ünnepet mindannyiunknak.

Tisztelgés Szent Imre szobránál.

A 2010/2011-ES TANÉV VÉGZŐS DIÁKJAIRÓL

Az idén június 11-én 14 diák búcsúzott el a Sótszentimrei Általános Iskolától. 8 fiú és 6 lány vette a vállára a tarisznyát, hogy nekivágjon a nagybetűs életnek. A ballagást a szokásos bolond ballagás előzte meg, majd a bankett következett. Az estét a szerezénád zárta, ahol a pedagógusokkal együtt, meghitt hangulatban nosztalgiztunk az együtt eltöltött évek emlékein. Én - mint a ballagó osztály osztályfőnöke - elmondhatom, hogy egy nagyon jó és összetartó közösséget búcsúztattam. Az osztályt ötödiktől vittem és nagyon sok emlék fűz össze minket. Számtalan ünnepélyen, rendezvényen vettünk részt, sokat kirándultunk, szórakoztunk. Minden gyereknek az ötödikes egyhetes erdei iskola jelentette a legnagyobb élményt, amit Parádfürdön töltöttünk el. Nagy élmény volt a két napos pécsi osztálykirándulás, a közös fürdés, osztály bulik és persze a nyolcadikos farsangi nyitótánc is.

A ballagó nyolcadikosok.

Trefán Richárd, Patrovics Dávid, Nándori Krisztián, Dezső Győző osztályfőnök, Szabó Györgyi, Patrovics András, Szabó Alexandra, ifj. Gelencsér Mihály, Czere Alex, Krisztián Diána, Baglyas Bence, Szalka Viktória, Máté Kármén, Puskás Klaudia és Bognár György.

A búcsúzó ovisok.

Bálint Zoltán, Bozó Zsóka, Gonda Debóra, Gulyás Kincső Zsuzsanna, Ilyés Réka, Kis Alexander, Kovács Hajnalka, Laczi Patrícia Renáta, Lukács Henrietta, Molnár Marianna, Nagy Noémi Mária, Nádori Dominika, Percz Tamás, Rakonczay Rebeka, Tóth Evelin

Ősztől mindannyian továbbtanulnak. 5-en gimnáziumban, egy lány szakközépiskolában és 8-an szakmunkás képző intézményben folytatják majd tanulmányaikat. Örömmel írom le azt, hogy Baglyas Bence bekerült az Arany János tehetséggondozó programba, így ő a kecskeméti Katona József Gimnáziumban folytatja tanulmányait. Puskás Klaudia a Kecskeméti Református Gimnázium kilencedikes tanulója lesz a jövő évtől. Szalka Viktória, Gelencsér Mihály, Szabó Györgyi és Máté Kármén a kiskőrösi gimnáziumba illetve szakközépiskolába nyertek felvételt. A többi tanuló szakmát fog tanulni Kiskőrösön, Kiskunfélegyházán, Kiskunhalason illetve Dunaújvárosban. A felvételi vizsgákon szépen megállták a helyüket, mindenki bekerült oda, ahova szeretett volna. A lehetőség adott a számukra, bízom a további sikereikben.

Ősztől furcsa lesz nélkülük és az ő véleményük szerint, hiányozni fog nekik is ez a megszokott környezet. Sok előnye van egy kis iskolának egy

naggyal szemben. Jobban tudunk figyelni a gyerekekre, ebből következően jobban ismerjük a problémáikat, ami nagyon sokat számít az iskolai nevelésben. Remélem, hogy a beléjük plántált tudás mellé az életre is sikerült egy kicsit felkészíteni őket, aminek gondjait, problémáit megoldani nem könnyű.

Én ezúton is kívánok minden volt nyolcadikosomnak sok sikert, a szülőknek pedig további sok örömet a gyermekeikhez.

*Dezső Győző
tanár*

BÚCSÚ AZ ÓVODÁTÓL

A búcsúzás valahol mindig fáj, valahol mindig éget. Ez nincs másként az óvodában sem.

Alig pár éve, hogy félénken, az első időkben még el-elsírva magukat, beléptek egy új világba, egy tartalmas világba.

Itt tanultak meg közösségben játszani, verset mondani, vagy énekelni. Itt lettek igazán gyerekek. Ez a három-négy év olyan gyorsan elrepült, hogy mire észbe kapnak, már be is zárul mögöttük az óvoda kapuja. Nem lesz több gondtalan játék, futkározás. Egy felelősebb élet vár rájuk. Még hetekig, hónapokig sóvárogva áttekintenek az óvodához, ahol az óvo nénik, dajkák és konyhás nénik visszaintegetnek, de idővel ez is elmarad. Sajnos. Ez az élet rendje.

Csak óvoda alkalmazottai őrzik meg emléküket. Saci, Ildi és Magdi néni, akik mindig velük voltak, jóban és rosszban. Ildi, Anikó és Kati néni, akik segítették őket, ha kellett. Etuska és Erzsike néni, akik vigyázták minden léptüket. Tegyük még sokáig, egészséggel!

Kéri Ferenc

AZ ÉN KIS, VÖRÖSMARTY UTCAI KÉK HÁZACSKÁM

Előző számunkban már bemutattunk egy fiatalember, aki Soltszentimréről kiindulva elért valamit. Most szeretnénk folytatni ezt a sorozatot.

Ezúttal Anka Enikő útját kísérjük figyelemmel. Hol él? Mit csinál? Hogyan alakult az élete? Mik a céljai? Kérem, tartson velünk!

- *Hogyan alakult az életed?*

- A legeslegjobban! Ezt komolyan így gondolom. Ennyit a 12 iskolai évem alatt nem tanultam, mint ebben a még nem egészen egy évben. Kinyílt előttem a világ! Rengeteg embert és történeteiket ismertem meg. Hihetetlen tényleg, de az Antarktisz kivéve minden Föld részen, több országba is ellátogathatnék, és mindenhol lenne, aki vendégül látna: Ausztráliától Kanadán, Kolumbián, Togón, Izraelen keresztül Japánig. De persze a kultúrától és a nyelvi különbségektől eltekintve ők is ugyanolyan fiatalok, mint én. Ugyanolyan érdeklődéssel, tervekkel és gondokkal. Sikertől eljutnom Franciaországba és Hollandiába is. Megtanultam egy kicsit kötni, egy kicsit zongorázni, egy kicsit autót vezetni és sokféle nyelvből egy kicsit. De a legfontosabbnak mégis azt találom, hogy megtanultam a türelmet és megtaláltam az életcéloimat, hogy merre tovább.

- *Miként kerültél külföldre?*

- Tavaly januárjában, a kollégiumban megemlítették, hogy van egy ilyen lehetőség, hogy egy évet szociális munkát végezve eltölthetünk Németországban. Ehhez be kellett adni egy pályázatot a Máltai Szeretetszolgálat-hoz, és már nagyon a határidő vége felé jártunk. Az általános iskola óta nem volt igazán közöm a német nyelvhez és fogyatékkal élő emberekkel sem igazán foglalkoztam még, és persze én is készültem a továbbtanulásra (földtant szerettem volna tanulni). De ennek ellenére sem hagyott

nyugodni a gondolat, hogy én ezt szeretném csinálni. Gyorsan megírtam a jelentkezést és lefordítottam németre is. (A pályázatban a német nyelvtudás nem volt kikötve feltételként.) Majd határidőn már kívül, de sikerült beadnom a jelentkezésem. El kellett utána még mennem egy meghallgatásra, majd olyan június eleje felé kaptam egy értesítést, hogy felvettek, augusztus elsején indul a vonatom Drezdába. Nagyon boldog voltam. Nem volt könnyű elszakadni otthonról, a családomtól és a barátaimtól. Viszont most már tudom biztosan, hogy a jó Isten küldött ide ki engem.

Lina, Enikő és Steffi.

- *Mi a legkedvesebb élményed, ami kint történt veled?*

- Ha valaki fogyatékkal élő emberekkel foglalkozik, akkor a hétköznapi kis csodái lépnek fel főszereplőként. Pl. ha Steffi elneveti magát (Ő nagyon ritkán nevet), akkor az egész napom be van aranyozva. Annál a nevetésnél nincsen szebb az egész világon. Vagy, ha Lina elsőre megengedni, hogy meg mossam a fogát. Nagy sikerélmény. De talán a legemlékezetesebb dolog, amire nagyon sokáig emlékezni fogok, az még Drezdában, augusztusban a felkészítő szemináriumon történt. Ott több fiatalal voltam együtt. Voltak ott Romániából, Ukrajnából, Oroszországból, Szerbiából, Németországból, Lengyelországból stb. Az egyik program keretében be kellett mutatnia minden nemzetnek a saját ünnepeiket. Az erdélyi magyarok a kis előadásuk végén el szerették volna énekelni a himnuszukat. Mi magyarországiak csatlakoztunk hozzájuk. Csodálatos érzés volt mindannyiunknak. Határon túl és belüli magyarok Németországban találkozásként közösen elénekeltek a székely himnusz! Ott értettük meg talán a leginkább, amit a történelemkönyvek száraz adatai és statisztikái nem adtak úgy át, hogy mit jelentett Trianon és az egy harmad embervesztés.

- *Van-e olyan, amire nem szívesen emlékszel, de mégis tanulságos volt?*

- Az eleje nehéz volt. Új emberek, új nyelv, új hely és egy munka, amit még sosem dolgoztam. Az első héten a sok német miatt, csak aludtam, ha szünetem volt. Ezt nevezik kultúrsokknak, amire már a magyarországi és drezdai szemináriumokon is felkészítettek minket. De aztán elég hamar megtanultam úgy tenni, mint aki érti, hogy mit beszélnek, vagy mit mondanak nekem, és ha egy szót sem értettem, mégsem éreztem magam annyira butának, mert legalább a színészi tehetségemben fejlődtem és a többiek is azt hitték, hogy milyen jól értem már a nyelvet. Persze nagyon hamar tanult itt az ember, mert rá van úgymond kényszerítve, különben nagyon egyedül érezné magát. Ezért úgy két hónap múltán már a legtöbbször meg sem játszottam magam, mert tényleg értettem. Most, 10 hónap elteltével a nyelvvizsgámra készülök, és néha bajban vagyok, ha anyuémnek valamit mesélnem kell, hogy megtaláljam a megfelelő magyar szót.

- *A látottakból mit tudnál kamatoztatni itthon?*

- Ez kicsit nehéz kérdés, mert tényleg rengeteg ötletem lenne otthonra is, csak ugye az álmok nem mindig egyeztetethetők a valósággal. Otthon szerintem nem igazán fektetnek elég hangsúlyt a fogyatékkal élők gondozására. Amit nagyon fontosnak tartok, mert sajnos egyre több gyerek jön valami hiányossággal a világra. Biztos, hogy sok mindent másként fogok látni mikor hazamegyek. Itt megtanultam, hogy nem a hétköznapi kis gondjait kell felnagyítani, vagy a kis nézeteltéréseinken napokig rágódni, mert ezeknél sokkal fontosabb dolgok is vannak. Minden nap szeretni kellene egymást és a nézeteltérést rögtön megpróbálni elsimítani. Fel sem tudjuk fogni, míg nem látunk egy kicsit többet világból, hogy milyen életek és élethelyzetek vannak. Persze, nálunk sem kell nagyon sokáig keresgéljen ilyenre példát, de már csak az, hogy megvan mindkét kezünk és lábunk, az már egyszerűbbé teszi az életünket. Ez nem mindenkinek adott meg, és ők sokszor mégis teljesebb életet élnek, mint mi. Amit viszont nagyon szívesen látnék otthon is, az az öntisztító WC-k a nyilvános helyeken, mint pályaudvarok vagy benzinkutak. Elsőre megijedtem

Folytatás az 5. oldalon.

Folytatás 4. oldalról.
mikor a WC-ből, lehúzás után kinyúlt valami kis rész és elkezdett a WC ülőke körbe forogni és az a kis micsoda átmosta az egészet. Fantasztikus találmány! Egy japán lány meg is mosolygott, hogy így elvagyok ragadtatva ettől, mert náluk ez teljesen normális mindenhol és ráadásul ingyenes.

- *Hogyan látod Soltszentimrét a távolból?*

- Az elmúlt pár hónapban nem sokat informálódtam a faluról, állapotokról. Persze a pletykaéhségéből még most sem vesztett, de ez mindig is hozzátartozott az olyan kis községekhez, mint mi vagyunk. Viszont nagyon jónak találom, hogy látni lehet a fejlődést. Egyre szebb lesz a falu. A közös főzőversenyek és sütő versenyek is nagyon-nagyon jók. Megmutathatják a falu lakói, hogy nem hiába híresek a magyarok a főzőtudományukról. A színjátzó csoport pedig a kultúrát életeti. Tényleg csak sok pozitív dolgot látok a faluban, pl. a könyvtár is felzárkózott a városi szinthez (amit személy szerint még nem láttam sajnos, csak hallottam). Amit viszont szomorúan hallok, az a sok család, amelyik felbomlik. Nem tudom, mi lehet ennek az oka, de elég ijesztő, hogy

ennyi ember veszíti el a szerelmét a felesége vagy férje iránt és keresik valaki más mellett. Ezek megoldására viszont nem találok választ.

- *Van-e honvágyad?*

- Őszintén megvallva, nincsen. Az elején nem volt időm, hogy legyen honvágyam, most pedig ez már a második otthonom. Furcsa érzés, de mindegy, hogy Dortmundban vagy Budapesten szállok fel a repülőgéppel. Mindig alig várom a landolást, mert tudom, hogy akár Németországban, vagy Magyarországon landolok, haza megyek, a családomhoz. Persze, az első helyen mindig is az én kis Vörösmarty utcai kék házacskában lakó családom marad.

- *Kikkel és hogyan tartod a kapcsolatot?*

- A családommal minden héten egyszer beszélünk egy-két órát skype-on, de hét közben is küldünk néha egymásnak sms-t, vagy e-mailt. Anyuékön kívül még a család többi tagjaival levelezünk néha (Andó Annáékkal és mamáékkal). Meg természetesen Gelencsér Erikával. A volt gimnáziumi osztálytársaimmal viszont nagyon ritkán tudunk kapcsolatba lépni. Nehéz is, mert egyrészt kevés szabadidőm van, és ugye most már itt Német-

országban is sok emberrel kerültem barátságba, és ők is viszonylag messzebb vannak, és Németország másik részében töltik az önkéntes évüket, de azért velük is megpróbálok minél többször beszélni.

- *Meddig tervezel kint maradni?*

- Ez sajnos nem az én terveimtől függ, mert az önkéntes szerződésem egy évre szól, ami augusztus végén jár le. De azért egy-két napot maradok még szeptemberben is.

- *Mi lesz az elő nagyobb dolog, amit megteszel, ha hazajössz?*

- Eszek a papa-mamaféle krumpli salátából, ugyanis ők készítik a legfinomabbat a világon! Azután keresek egy autósiskolát, ahol végre megszerelhetem a jogosítványomat. De amit a legjobban várok (persze a szeretettel való találkozás után), hogy elkezdhessem a tanulmányaimat a Sola Scriptura Teológiai Főiskolán és tanulhassak a Bibliáról és héberül, görögül, valamint egy csomó szociális munkában részt vehessek, és a Te-remtönkről tanulhassak.

Köszönjük szépen Enikőnek, hogy megosztotta velünk gondolatait.

Sok sikert neki az életben!

Anka Enikő - Kéri Ferenc

TANÉVZÁRÁS

Június 15-én lezárult a tanév szorgalmi időszaka, s a tanévzáró ünnepélyen az elért eredmények függvényében értékeltük a tanévet.

Iskolánknak jelenleg 93 tanulója van, közülük 91 tanuló a nevelőtestület döntése értelmében magasabb osztályba lépett. 2 tanulónak még a nyár végén kell újra számot adni tudásáról. Iskolai tanulmányi átlagunk: 3,83, hasonló az előző évekhez.

Az idei évben az első osztályban még szöveges értékelés van. A többi osztályban osztályzatokkal értékeltünk. Az alsó tagozatban legjobb eredményt a 3. osztály érte el 4,5-es átlaggal, a felső tagozaton pedig az 5. osztály 4,2-es átlaggal. A kiemelkedő eredményhez gratulálunk mindkét osztálynak!

Iskolánk tanulóinak 23,6 %-a ért el kimagasló eredményt, ők a kitűnők és a jelesek. Jutalomként oklevelet és könyvet kaptak.

Kitűnő, kimagasló iskolánkban: 10 tanuló

Jeles, jól megfelelt: 12 tanuló

Örömmel mondhatom el, hogy a mi iskolánkban nincs gond a hiányzások-

kal. Tanulóink rendszeresen járnak iskolába, nincs olyan tanuló, aki mulasztás miatt osztályozhatatlan lenne. Betegségek, indokolt hiányzások természetesen előfordulnak.

Mulasztási átlagunk: 7,6 nap/fő, kevesebb, mint a tavalyi évben.

Tehetséges tanulóinkkal az idén is részt vettünk szaktárgyi versenyeken. Sokan indultak különféle szintű, iskolai, KTKT-n belüli, megyei és területi versenyen, sőt országos versenyen is több tantárgyból.

Voltunk történelem, helyesírás, informatika, német versenyen, iskolatörténeti, mese és versmondó versenyen, szépíró versenyen, Kazinczy versenyen és sportversenyeken. Kimagasló eredmények az idén nem születtek. Legjobb eredmény tájékoztató futóversenyen lett, ahol a kistérségi iskolák közötti versenyben Hordós Eliza és Andó Zsófi 2. és 3. helyezést ért el. Informatikából Anka Mirjam 5. helyezett lett.

A felső tagozatosokból alakult egy csapat, akik részt vettek a „Székely kapuk – Zöld kapuk” Kárpát-medencei versenyen. A legjobb eredményt

elért csapatok között vannak, így ők jutalomnyaralást nyertek 1 hétre Mórahalomra. A csapat felkészítő tanára Schantlné Farkas Julianna volt.

Az elért szép eredményekhez gratulálok a versenyzőknek és a felkészítő tanáraiknak!

Az iskolai futballcsapat edzője az idei évben Bozó Zsolt volt, aki mindvégig lelkesen és kitartóan foglalkozott a gyerekekkel. Több alkalommal is fociztak a közeli iskolák csapataival. Köszönöm munkáját!

Kiemelném a legjobb eredményeiket:

- Az alsós fiúk az őszi Sárfehér Kupa 1.helyezettjei lettek

- A felsős csapat legjobb eredménye a Farsangi Kupa 2. helyezése, Fülöpszálláson, ill. itt helyben a Vakáció kupán is 2. helyezettek lettek.

- A lányok legjobb eredménye az idén a Vakáció kupa 1. helyezése.

Birkózásra is volt lehetőségük az évben azoknak, akiknek erre kedvük volt. 3 versenyen is részt vettek, ahol összemérhették tudásukat a többi versenyzővel.

A legjobb eredményt a Mikulás kupán Nándori Krisztián, Gelencsér

Folytatás a 6. oldalon.

Folytatás az 5. oldalról.

Mihály és Szabó Anita érték el 2. és 3. hellyel

A Petőfi kupán Virág Tamás 2. helyezett lett.

A Nyuszi kupán pedig szintén Virág Tamás 3. helyezést ért el.

Gratulálunk a versenyzőknek és edzőjüknek Petróczi Andornak.

A tanévben a kötelező órák mellett sok tanórán kívüli foglalkozást is szerveztünk. Voltak korrepetálások, fejlesztő foglalkozások, szakkörök /német, kézműves és táncszakkör/, és sportkörüli foglalkozások. Tanulószoza egész évben volt 25 körüli gyereklétszámmal. Középiskolai előkészítőket is tartottunk magyarból és matematikából. Gyógy testnevelés heti 1 alkalommal volt, akasztói gyógy testnevelő tanár tartotta ezeket a foglalkozásokat.

Az idén is részt vettünk Erdei iskolai programban az 5. és a 4. osztályos tanulókkal a Mátrában, Parádon. Ez a program az idén a gyerekek és az iskola részére is ingyenes volt, sikeres pályázatnak köszönhetően. Vala-

ennyien nagyon jól érezték magukat, sok szép élményben volt részük. A tábor szervezésében és lebonyolításában aktívan ki vette a részét két kolléganőnk, Medgyesi Barbara és Schantlné Farkas Julianna, akiknek köszönöm ezt a komoly munkát. Minden osztály szervezett magának az év során különböző programokat, kirándulásokat, amelyek szintén jól sikerültek. Voltunk közösen színházban és bábszínházban is.

Év elején meghirdettük a „Tanulj jobban” akciót, melynek nyertesei az idén is 1 napos jutalomfürdésben vehetnek részt. 18 tanuló lett ennek a pályázatnak a nyertese.

A fürdés időpontja és helye: július 4. hétfő, Kiskunmajsa

A nyáron önálló táborra mi nem szervezünk, a magas tábori költségek miatt, de ettől függetlenül lesznek táborozó gyerekeink. Egyrészt a mórakalmi táborba mennek 13-an 2 tanári kísérettel, 5 tanuló jutalomból megy jurta táborba Kaskantyúra. A birkózók és a hittanosok is kapnak lehetőséget kedvezményes táborra, remélem élnek vele!

Szeretném az év végén megköszönni valamennyi szülő munkáját, akik valamilyen formában, módon segítettek bennünket programjaink megvalósításában.

Köszönöm a szülői munkaközösség egész éves munkáját, aktív közreműködését, az iskolából sikeres megszervezését, valamint a játszótér felújításában nyújtott önkéntes társadalmi munkáját azoknak, akik el tudtak jönni és hozzájárultak ahhoz, hogy nyáron gyerekeink már nyugodtan játszhatnak ott, mert a hiányosságokat pótoltuk ill. a balesetveszélyes helyzeteket megszüntettük.

Köszönöm az önkormányzatnak egész éves segítségét és támogatását. Külön köszönöm a lehetőségét annak, hogy ez évben kaptunk 2 közmunkás segítséget, akik lelkiismeretes munkájukkal, hozzáállásukkal segítettek bennünket feladataink megvalósításában.

A hosszú tanév után kívánok valamennyi tanulóknak, szülőnek, kollégáknak nyárra jó pihenést, sok-sok gondtalan játékot, szép élményeket!

Cseh-Szakál Jánosné igazgató

EGÉSZSÉGVÉDELEM, **TERMÉSZETI KÖRNYEZET**

Köztudott, hogy Magyarországon különösen magas az úgynevezett népbetegségek száma. Ezek olyan betegségek, amelyek az egészségtelen táplálkozással, mozgáshiánnyal, stresszel összefüggők: szív, és érrendszeriek, cukorbetegség, elhízás, daganatok, mozgásszervi betegségek, hangulati zavarok...

Szervezetünk működése csodálatra érdemesen logikus. Ok, okozat pontosan nyomon követhető.

Egészségtelen táplálkozás, mozgásszegény életmód, stressz: - magas koleszterinsin, vérsírszint - érlemeszesedés, cukorbetegség - magas vérnyomás, érszűkület - erek sérülékenysége - agyi érkatasztrófa, szív koszorús ereinek betegsége...

Az egészség megőrzésében az egyén felelőssége a legfontosabb! A gyerekek életéhez is hozzá kellene tartoznia az egészségtudatos magatartásnak!

A családban kell megtanulnia, hogy hogyan kell védenie az egészségét, hogy a szülei mit tesznek saját egészségük megvédéséért.

Az egészséget megőrző táplálkozásról, majd egy másik alkalommal írok részletesen.

Most állítsuk figyelmünk középpontjába mozgásszegény életmódunkat!

Általános reagálások: "dolgozok én eleget"... "szüleink is hajtottak, dolgoztak"... Igen, régen valóban kíméletlenül kizsákmányolták magukat szüleink. Sorolhatnánk hosszasan betegségeiket, - ezek következményeként - a fentiekén túl is. A fizikai munka egyoldalú terhelése megbetegített különböző szervrendszereket, különösen izületieket, de a kalóriaigény fedezése miatti zsíros étrend is megtette hatását az érlemeszesedések, és következményei terén.

Ma már nem ez az elsődleges probléma! Pár évtized óta az emberiség el-kényelmesedett: háztartási és egyéb gépek, motorizáció, televízió, mint főszereplő...

Tekintettel arra, hogy több kalóriát juttatunk be, - mert van -, mint amit felhasznál a szervezet, bekövetkeznek a fenti betegségek.

Tudatosság kell tehát, oda kell figyelni, és úgy szervezni az életünket, hogy testi lelki egészségünk ne "szenvedjen csorbát"!

Lelki egészségünk: valójában már egy ideje hangsúlyozza a mi ún. nyugati orvostudományunk is, hogy a megelégedettség, a kiegyensúlyozott-

ság, nyugalom, bizalom, pozitív gondolkodás megelőzné a testi betegségeket is!

Tehát, ha nyitott vagyok, és meglátom magam körül a szépet, illetve inkább arra figyelek, akkor az használnak nekem! A rossz gondolatok, a folytonos rágódás, szorongás, elégedetlenség, morgolódás, viszont árt!

Természeti környezetünk, és egyéni lelki táplálékaink segítenek a számunkra az egészségileg hasznos körülmények megteremtésében.

Soltszentimre lakóiként nagyon szerencsések vagyunk, mert a mi földrajzi környezetünk változatos, ezért több oldalú kapcsolódásra alkalmas.

Terepviszonyai olyanok, hogy az orvosilag ajánlott napi 40 perc szívmozgást gyorsító gyaloglás bármelyik dűlőúton jól megvalósítható. Idő, elhatározás, és jó cipő kérdése az egész. A sík terepen könnyebb, de a homokbuckák nehezíthetnek a helyzeten. Homokban járni plussz energia, mert olyan, mintha hóban járnánk.

Eközben jó a levegő, és gyönyörködhető, lelkileg feltöltő a látvány. Hosszasan lehet sorolni a homokbuckák ezer arcát a négy évszakban, vagy a naplemente színeit a dombok között-mögött, a csendet,

Folytatás a 8. oldalon.

ÚRNAPJA

Ilyenkor, a Húsvéti idő végén, egymást követik a keresztény ünnepek: Mennybemenetel, Pünkösd, Szentháromság, Úrnapja, Jézus Szíve ünnepe. Természetesen a föltámadás, Jézus megdicsőülése a halálon, a rosszon aratott győzelme, az élet teljességének ajándéka a központi üzenet. Az is természetes, hogy mindegyik ünneplés nemcsak meghív valamire, hanem feladatot is jelent az ember számára. Feltűnő, hogy Jézus megdicsőülését, dicsőséges győzelmét milyen világos, határozott és érthető képekkel fogalmazzák meg, még feltűnőbb, hogy mindjárt a kezdet-kezdetén, rögtön az események bekövetkeztekor, minden (teológiai) fejlődés nélkül. Az, hogy Jézus a föltámadásban megdicsőült, Isten világába került nem feltétlenül kellene hangsúlyozni külön is a mennybemenetel eseményével, hiszen ha Jézus föltámadt, akkor meg is dicsőült és Istennel, Istennél van. Ám mégis külön hangsúlyt kap ez utóbbi külön is a mennybemenetel eseményével. Hogy miért, azt megértjük az ApCsel 1,1-11 beszámolójából. Ki kell ugyanis hangsúlyozni és megvalani, hogy Jézus a Krisztus, Isten Fia (Istennel egyenlő), Megváltó, Ővé a hatalom és a dicsőséges... Amit később (325-ben) a Hitvallás röviden és tömören megfogalmaz: „*fölmént a mennybe, ott ül az Atyának jobbján, onnan jön el ítélni élőket és holtakat, és uralmának nem lesz vége*” - azt itt gazdag jelentéstartalmú szimbólumok fejezik ki. „*Szemük láttára fölemelkedett... felhő takarta el...*” - Istennel van, egyenlő Istennel... Mind a mai napig a liturgikus ünneplésben igen gyakran hangzik a kijelentés, hogy Jézus az Úr (pl. *Az Úr legyen veletek!*). Jézus megerősíti a Mt 28,18-ban: „*Nekem adatott minden hatalom a mennyben és a földön*”. A keresztény ember és a keresztény közösség Ura Jézus, és nem más evilági hatalom... Jézus Uralkodik fölötte, szavára és vezetésére hallgat, Jézus útmutatása, irányítása alatt él... Pl. Ef 1,19: „*...milyen nagy az Ő hatalma fölötünk, akik hiszünk Benne*”.

Ám Jézus uralma nem egyszerű és problémamentes. Ez a kifejezés is szimbolikus, és szöges ellentétben áll minden emberi vagy természeti hatalommal. Nincs benne külső kényszerítő erő, nem automatikusan érvényesül, hanem csak akkor, ha az

ember hittel és odaadással aláveti magát neki. Ezért a nehézség két irányban is jelentkezett, és fennáll mind a mai napig. Bizonyos időnek el kellett telnie, míg az uralkodó római nagyhatalom fölismerte és üldözte a keresztényeket azért, mert nem voltak hajlandók a császár egyeduralmát mindenek fölötti kizárólagos (isteni) uralomnak elismerni. A harmadik század közepén, Decius (249-251) császár a birodalom legveszélyesebb ellenségeinek a keresztényeket tekintette. A Római Birodalom régi erejét és fényét akarta helyreállítani. Úgy vélte, a birodalom gyengeségét az okozza, hogy a rómaiak elhagyták ősi nemzeti vallásukat. Rendeletet adott ki, hogy minden római alattvaló köteles ünnepélyes áldozatot bemutatni az isteneknek. Mivel a keresztények erre nem voltak hajlandók a vértanúk száma igen nagy volt. Az öt követő császárok is folytatták az üldözést. Ez volt az egyik irányú nehézség és próbatétel a keresztények számára Jézus uralmával kapcsolatban.

A másik Jézus uralmának fent említett természetéből adódik. Hogy Jézus uralma érvényesüljön, az embernek komoly erőfeszítéseket kell tennie ennek érdekében. Jézus bensőséges kapcsolatban akar lenni az emberrel, egészen „benne”, legbensőjében, legközpontibb én-jében. Pál apostol kb. kétszáz alkalommal használja a „*Krisztus bennünk*”, „*mi Krisztusban*” kifejezéseket írásaiban. A keresztény élethez, Krisztuskövetéshez, a tanítványsághoz szükség van az illető ember teljes, tudatos közreműködésére, erőfeszítésére. Nem helyettesíti ösztön, beidegződés, szokás stb. Világos volt ez a kezdetektől egészen a nyolcadik század utolsó harmadáig. Mindaddig érvényesült az evangélium (első) meghirdetése (evangelizáció), beilleszkedés a közösségbe, a keresztény erkölcs szerinti élet. A katekumenátus (hittanuló) időszaka alatt a keresztésre készülő jelölt végigjárta az utat, amelyen találkozott Krisztussal, a Föltámadott Úrral: el- és befogadta Jézust, aki átalakította életét, és Jézus lett életének Ura. Elvégezte azt az (értelmi-lelki) munkát, ami együttműködött az ajándékba kapott hittel... Erre természetesen szükség volt, hiszen a kereszténység csak egy volt a sokféle vallás és világnézet között... Úgy is fogalmazhatunk, hogy érvényesült a keresztény „*hagyomány*” (traditio) az az eleme,

amelyet nem lehet átadni, amit tehát minden nemzedéknek el kell végezni, mégpedig mindenkinek személy szerint...

A nyolcadik század utolsó harmadától azonban változott a helyzet. Úgy gondolták, hogy mivel egész Európa keresztény, ezért az ember nemcsak a világi társadalomba születik, hanem a keresztény társadalomba is, tehát egy hívő közösségbe. Nagycsalád, szülők együtt vannak, keresztény nevelési elvek és erkölcs érvényesülnek, egyházi iskolák és intézmények, keresztény templom és ünnepek – mindez biztosított a társadalomnak egy szilárd keretet. A társadalmi és egyházi funkciók (életműködések) egybeesetek, többé-kevésbé fedték egymást. Mindenki és mindenütt egy irányba nevelt, egyféle normát kért számon... Természetes volt, hogy az egyén bátran ráhagyatkozott a közösségre, a szokásokra stb. Kétségtelen tény, hogy egy ilyen társadalom komoly segítséget nyújtott ahhoz, hogy az egyén önazonosságát megtalálja, szilárdan és biztosan álljon az életben saját lábán...

Ez a társadalom – keret és közeg – azonban 1945 után megszűnt, és lényeges változás(ok) következett be. A mára kialakult helyzet jól mutatja ezt. Egy testvér – legfőljebb – és elvált szülők; a helytelenül médiának nevezett tömegtájékoztatók mindent eldöntő befolyása; az egyház ismét csak egy lehetőség a sokféle vallás, világnézet, életértelmezés között; állami iskolák és intézmények; keretnélküliség a társadalomban. (Az egyén tettség szerint ki-be jár). Csak természetes, hogy ebben a megváltozott helyzetben, a keresztény életben is változások történtek. 1972-ben jelent meg a vatikáni rendelkezés a katekumenátus (hittanuló időszak) visszaállításáról a felnőtt keresztésre vonatkozóan. De a már megkeresztelt felnőtteknek is ajánlja az evangelizációs kurzust. Működnek is ilyenek szépen (péld. a Szent András Iskola, KEKAKÓ, Neokatekumenátus stb). Persze itt is vigyázni kell/ene/, hogy ne essünk át a ló másik oldalára. Nem lehet olyat állítani – még feltételezni sem -, hogy „csak az hisz igazán, aki elvégezte a Karizmatikus Megújulás Szent Lélek Szemináriumát”! Hiszen a népi vallásosság – különösen is a magyar! – nagyon is alkalmas előkészület az Evangélium és a hit

Úrnapja*Folytatás a 7. oldalról.*

befogadására! Továbbá, soha és semmikor nem biztosítja egyetlen „külső” fórum azt, amit minden embernek személyesen kell elvégeznie: az értelmi erőfeszítés munkáját, a meggyőződésig vezető utat. Ez nem pótolható és nem helyettesíthető semmivel. És ma erre van szükség a családoknak és családtagoknak egyaránt. Erre hív Pünkösöd, erre ösztönöz a Szentlélek, és ehhez kívánok községünkben Mindenkinek kellő elszántságot és bátorságot. Szeretettel a Plébános.

*Kovács Sándor***Egészségvédelem, természeti környezet***Folytatás a 6. oldalról.*

a holdvilágot, a csillagos égboltot / mert itt nincs villanyfény /. Tavasszal a madarak hangját, a tücskökét nyárelejen, télen a nyulak, őzek...

Kákonyiék gyakran indulnak /nyáridőben este 8 felé/ a matyói iskoláig. Szerettel várunk társakat, akik változtatni szeretnének rögzült szokásaikon egészségük, illetve gyógyulásuk érdekében! Bárki gyalogolhat velünk, természetesen ki-ki saját állapotának, közérzetének ritmusában.

*Madácsi Mária védőnő***A MOZGÁSKORLÁTOZOTT CSOPORT HÍREI**

Sajnos Soltszentimrén, ebben a kis faluban is nagyon sok beteg sorstársunk van, de hivatalos taglétszámunk csupán 25-30. Az évi tagdíj központilag minden csoportnál 1200 Ft. Kevés az a tagunk, aki az Akadálymentesítési támogatás (LÁT) felhasználása után továbbra is fizeti a tagsági díjat. Az lenne a célunk, hogy azért legyenek tagok, hogy minél több közös programot tudjunk szervezni, (ahol a tagok tagok természetesen kedvezményesen vehetnek részt) és Együtt-Egymásért jól érezzük magunkat időnként. A tagdíjak 40%-át kell befizetni a központ felé, a maradék 60% az az összeg, amivel gazdálkodhatunk, de számlával kell bizonyítani, többek között a helyi Önkormányzattól kapott segítségből. Eddig évente két alkalommal rendeztünk sorstársi találkozót kis falunkban, ebéddel, szórakoztató műsorral, de az érdeklődők hiánya miatt 2011-ben már csak az év eleji találkozót szerveztük meg, ahová a környék Mozgáskorlátozott csoportjait is meghívtuk, ismerkedés céljából.

Ezúton szeretném megköszönni a kivülállók önzetlen segítségét. A csoportban kialakuló dalkör is az összejöveteleken résztvevő sorstársak szórakoztatásáért alakult. Átlag 8-10 fős a csapat. Az idő folyamán kialakult, hogy azok a vidéki sorstársak, kik eljönnek hozzánk, a mi csoportunkat is hívják vendégszerepelni. Szívesen megyünk, nem csak a dalcsoport tagjai. Természetesen ennek költségeit saját zsebünkből finanszírozzuk. Ezúton szeretnék köszönetet mondani szponzorunknak, aki a fellépő ruháink színesítését biztosította.

A Mozgáskorlátozottak Bács-Kiskun Megyei Egyesülete pályázatot írt ki az

egyesület tulajdonában lévő, Lakitelek-Töserdő Sirály u. 12. szám alatti nyaraló igénybevitelére. 4 napos, 3 éjszakai turnusokra lehet pályázni 2011.06.27-09.31-ig tartó időszakra. Az ilyen lehetőségeket is sajnos csak akkor tudnánk közzé tenni, megbeszélni, ha több időt tölthetnénk együtt.

A LÁT ügyintézése teljesen átkerült az OTP felé, ha valaki ezt a támogatást igényli, igényét a helyi OTP fiók felé kell jelezni 2011. július hónaptól. A gépjárműszerzési támogatással kapcsolatos módosításokat a kormány szeptemberben fogja tárgyalni.

Az ilyen lehetőségek megbeszélésére adott volna lehetőséget az a próbálkozásunk is, amit úgy terveztünk, hogy minden hónap első hétfőjén du. 15-kor a Polgármesteri Hivatal régi ÖNO termébe találkozhatnánk pár órányi kötetlen időtöltésre, süti és üdítő mellett. Sajnos még csak egyszer találkoztunk. Úgy látszik, erre sincs igény!?

2011. évben az „Akadálymentes nap” Lakiteleken 06.25-én kerül megrendezésre, ezen nem tudunk részt venni az idén.

Sajnos sok sorstársunk nem látja át, hogy a csoporttitkár munkája nem egyszerű. Ingyen, társadalmi munkában próbálok segítséget nyújtani, kötelező továbbképzésekre járok, persze nem várok érte háteregetést, viszont a támadások sokszor fájnak. Ennek ellenére állom a sarat. Továbbra is köszönöm a segítő kezeket, támogatásokat, és reménykedem, hogy egyszer nagyobb taglétszámmal, hatékonyabban tudunk működni.

*Nagy Zoltánné titkár***BEMUTATKOZIK A JÓKEDVŰ VIG-DAL EGYESÜLET**

Soltszentimrén nagy keletje van a népdaléneklésnek, hagyományápolásnak. Ennek egy szeletje a régi tagokkal újonnan felálló Jókiedvű Vig-Dal Egyesület. Vezetőjüket, **Kárpáti Jánost** kérdezem a történetéről, aki otthonában feleségével, **Mariannával** szívesen válaszol a kérdésekre.

- *Mit kell tudni az egyesületről?*

- Célunk a magyar hagyományok, ezen belül a magyar nőta, dal és népdalok kultúrájának megőrzése és terjesztése. Továbbá a népi hagyományok ismertetése és széles körben terjesztése. Egy éve húzódik az egyesület bejegyzése. Tagjaink száma: 15, fellépő tag: 5-8, de többen szoktak a próbákon énekelni. Fellépünk Kiskunhalason, Kecelen, Akasztón, Csengődön, Tabdin, Kiskőrösön az MSZP nőnapjainak műsorában. Minden meghívásnak eleget tettünk, és eleget teszünk. Adán (Szerbiában) két fővel lépett fel a csoport. Külön öröm, hogy Kiskunhalasra csak a mi egyesületünket hívták meg. Bemutatózó fellépésünk Kecelen volt az Ehető virágok kiállításán. Idén sajnos nem rendezik meg. A vendégszereplések költségét (üzemanyag, étkezés) mi fizetjük. Kecelen és Soltszentimrén meg szoktak hívni az ebédre.

- *Mit kell tudni a fellépő ruhákról?*

- Egyenruhát nem akarunk. Szándékunk összhangot teremteni a ruhánkban. Stílusban már gondolkodunk, de még nincs végleges forma. Az biztos, hogy nem népi ruha lesz – mondja Marianna.

- *Hogyan tanuljátok a dalokat?*

- Senki nem tanít minket. Magnóráll tanulunk. Leülünk és énekelünk, ha nem jó, kezdjük előlről. Mi csak vidám dalokat éneklünk. Azért csináljuk, mert szeretjük. Nem akarunk világmegváltást. A dalok kiválasztásánál mindegy a szöveg és a dallam, csak mindenkinek megfeleljen. Egy az ízlése a csapatnak - vágnak egymás szavába.

- *Hogyan álltok az érdeklődők elé?*

- Tagfelvételre nyitottak vagyunk. Egy kikötés van, más hagyományőrzőben nem lehet tag. Várjuk azokat is, akik csak énekelni szeretnének, de nem akarnak fellépni. Itt egy kicsit másféle lelkületű és légkörű a hangulat. Egy biztos: mi csak szórakozni és szórakoztatni szeretnénk.

Kéri Ferenc

WASS ALBERT: A PATKÁNYOK LÁZADÁSA

Az ember háza ott állt a dombon és uralkodott. Uralkodott a kerten, fák, bokrokon és veteményeken. Uralkodott a szántóföldeken, réteken és legelőkön, és uralkodott az erdőn is, amelyik a domb mögött kezdődött, és felnyúlt egészen a hegyekig.

A fák gyümölcsöt teremtek, a gyümölcsöt leszedte az ember, aki a házban élt, és eltette télire. Őszi gyűjtötte a veteményt, és a pincébe rakta, hogy ne érhesse a fagy. A szántóföldekről begyűjtötte a gabonát, a rétekről a szénát és az erdőből a tüzelőfát. Tél kezdetén beterelte állatait a legelőről, meleg istállóban adott szállást nekik, és gondoskodott róluk.

Így élt az ember. Még tudni kell azt is, hogy a ház kéményén tavasztól őszig gólyák álldogáltak, s az eresz alatt egy fecsképár fészkelte. Tudni kell, hogy tavasszal rügyező nyírfák illata vette körül a házat, s nyáron márdárdal és sok virág. A háznak nagy vaskos falai voltak, s az ember évente egyszer fehérre meszelte őket, kivéve ott, ahol a vadrózsa kúszott reá. Ez a vadrózsa június derekán virágzott, s olyankor a szélesre tárt ablakon keresztül az illat beömlött a szobákba.

Így élt a ház és benne az ember, sokáig. Egy borús őszi napon, mikor az eső zsinóron lógott az égből, valahonnan két kis ázott patkány érkezett. Messziről jöttek, fáztak, éhesek voltak. Meglátták a házat, besurrantak a nyitva hagyott ajtón és elrejtöztek a pincében. Ennivalót bőven találtak, jóllaktak, és hamarosan hizni kezdtek. Télen már fiaik voltak s tavaszra megint. A fiatal patkányok, akik ott nőttek fel, már otthonuknak érezték a házat, és úgy futkostak a pincében, mintha övék lett volna.

Az ember eleinte meg sem látta őket. Később észrevette ugyan, hogy valami eszi a veteményt, de nem törődött vele. Volt elég. Jutott belőle annak, aki éhes. Egyszer aztán meglátott egy fal mellett elszaladó patkányt. – Milyen apró, és milyen félnék – gondolta. – Éljen hát ő is, ha akar.

És telt az idő, és a patkányok szaporodtak.

Először feltúrták a pincét. Aztán ásní kezdtek a falakat. Kanyargós, mély lyukakat fúrtak belé, keresztül-kasul, és itt-ott már a szobákba is eljutottak. Az ember csóválta a fejét, mikor

szobájában az első patkánylyukat meglátta. És mert nem szerette a rendtelenséget: betömte, és bemeszelte a nyílást. Másnap reggelre újra ott volt. Az ember háromszor egymás után tömte be, és a patkányok háromszor egymás után fúrták ki megint. Akkor az ember legyintett, és azt gondolta: – Ők is kell, hogy éljenek. S ha nekik csak így jó, hát legyen. És attól kezdve nem tömte be többé a lyukakat. A patkányok pedig rohamosan szaporodtak tovább, és szaporodtak a lyukak a ház falában is. Már nemcsak a pincében, hanem a kamarában, a padláson, sőt éjszakánként a szobákba is besurrantak, és megrágtak minden megrághatót.

Egyszer aztán, amikor az ünneplő csizmáját kezdtek rágni, az ember megharagudott, és odasújtott botjával. Az egyik patkányt fejbe találta éppen, s a patkány kimúlt.

Vérig sértve röffentek össze erre a patkányok, és azonnal kihirdették, hogy az ember ellenség, aki nem hagyja őket élni, szabadságukat korlátozza, jogaikat mellőzi, gyilkos, gonosz és önző. – Nem leszünk a rabszolgái tovább! – visította a főpatkány egy zsírosbödön tetejéről. – Követeljük a szabadságunkat és a jogainkat!

És a patkányok elhatározták, hogy harcot kezdenek az ember ellen.

Az ember minderről nem tudott semmit. Haragját hamar elfeledte, vett más ünneplő csizmát magának, és nem törődött a patkányokkal tovább. Pedig akkor már rengeteg sokan voltak. Megették a pincében az összes veteményt, a kamarában az összes lisztet és az összes sajtot, sőt már a szalonnát is rágni kezdték, pedig tudták, hogy az az ember legféltettebb kincse, amiből még a kutyájának sem ad.

Az ember, mikor ezt észrevette, fogta a megmaradt szalonnát, rúdra kötözte, s a rudat a dróttal fölakasztotta a gerendára. Ebből lett csak az igazán nagy felháborodás a patkányok között. – Szentelenség, gyalázat! – kiabálták, mikor rájöttek, hogy nem férközhetnek hozzá. – Elrabolja az élelmünket, kifoszt, kizsákmányol! Nem tűrjük tovább!

És föllázadtak. – Mienk a ház – hirdették ki maguk között –, mienk is volt örökké, csak megtúrtuk benne az embert, amíg jól viselte magát! De most elég!

S egy éjszaka, amikor aludt, rárohan-

tak az emberre, összeharapták, kikergették a házból, messzire elüldözték, s aztán büszkén kihirdették a kertnek, fák, állatoknak és a madaraknak – még a virágoknak is –, hogy a ház nem ember-ország többé, hanem patkány-ország, jog és törvény szerint. S azzal uralkodni kezdtek patkánymódrá.

Mindent felfaltak, ami ehető volt, és mindent megrágtak, ami nem volt ehető, de szemük elé került. Kiürült rendre a pince, a kamara és a gabonás. Elköltöztek a madarak, elpusztultak a virágok, a ház fala omlani kezdett és megfeketedett, fák és virágok illatát bűz váltotta föl. A vetemény ott pusztult a földben, mert nem szedte ki senki. A gyümölcs megérett, lehullt, és elrohadt. A gabona aratlan maradt, kimosta az eső, kicsépelte a szél.

És eljött a tél, és a patkányok addigra már megették mindent, ami ehető volt, megrágtak mindent, ami rágható volt. És akkor éhezni kezdtek, mert nem volt egy szem gabona több, és az ajtók hasadékain, meg a falak odvain besüvített a szél, a megrongált tetőn behullott a hó, és nem tudtak segíteni magukon.

Először veszekedni kezdtek, marták és ölték egymást, rágták és ették egymást, de végül is nem tehettek egyebet: fölkerekedtek és otthagyták a tönkretett birodalmat.

Az ember pedig tavaszra szépen visszajött megint, rendbe hozta a tetőt, kitakarította a házat, a falakat megigazította, kimeszelte, a földet felszántotta, vetett és ültetett, s mire megjött a nyár, újra virágillat és márdárdal vette körül a házat. Őszire ismét megtelt a pince, a kamara és a gabonás, és mire megjött a tél, olyan volt már minden, mintha semmi sem történt volna.

Azonban elrejtözve maradt mégis néhány patkány a falakban, vagy a pince gödreiben. És amikor az ember észrevette, hogy újra szaporodni kezdenek, hosszasan elgondolkodott, hogy mit is tegyen velük.

Ti is gondolkodjatok, s aszerint cselekedjete!

LABDARÚGÁS

A 2010-2011 szezont a 13. helyen fejeztük be, sajnos nagyon elmaradtunk az elvártaktól! Sajnos nyolc meghatározó játékos hagyta el a csapatot a télen, vagy szenvedett olyan sérülést, hogy nem tudta a mérkőzéseket a tavasszal vállalni, és csak két játékost sikerült igazolnunk! Ez már akkor előre vetítette, hogy kevesen leszünk 15 mérkőzéshez! Be is igazolódtok, mivel legalább a meccseink 60%-ban csak 12-13 ember állt készenlétbe! Viszont kellemes meglepetést okozott a helyi és télen igazolt játékosunk Balog Martin, aki 17 éves kora ellenére, az egyik legeredményesebb volt Kovács Józsi mellett a tavasszal! Ezzel is bizonyítva, hogy van fantázia a helyi fiatalokban, csak nem akarnak be állni a sorba! Aki igen, az pedig rögtön a kezdő csapatba képzelet magát!

A következő szezonnra minden képen meg kell erősíteni a csapatot, mivel a jelenlegi 14-15 emberből is ketten biztosan, Szabó és Kállay Zsolt befejezték a játékot! Szerencsére Tóth Tibi vállalta továbbra is, hogy a segítségünkre lesz a következő szezonba! Kovács József, és Kalmár Roland gondolkodási időt kért, de remélem, ha összeáll az elképzelt őszi keret, ők is vállalják a játékot! Több játékosal is megállapodtam már szóban arról, hogy nálunk folytatja a következő idényben! Sorolnám: Zrínyi Zsolt, Pandúr Gábor, Kovács Zsolt, Szóczy Norbert, Tóth Zoltán, Tamás István szinte 100%, hogy nálunk kezdi meg a szezont! De számítok a helyi Martinkó Mártonra és Bódis Bencére is mindenféle képen, valamint senki előtt nincs bezárva az egyesület kapuja. Be kell bizonyítani, hogy helye van közöttünk, legalább úgy, mint ahogyan Martinnak sikerült! De elképzelhető, hogy lesz még egy-két érkező játékos!

A felkészülést heti egy edzéssel, ami péntekenként 19:00 órától lesz, június 24-én kezdjük! Július második hétvégéjén már edzőmérkőzéseket szeretnék lekötni, hogy minél jobban össze szokjon a csapat!

Egy kicsit a fiatalokról! Az utolsó tanítási héten sport nap alkalmából úgynevezett Vakáció kupán vettek részt az alsó tagozatos, felsős leány és fiú csapatok! A neve elhallgatását kérő, nem helyi vállalkozó által adományoz-

ott 40.000 Ft-ból szép serlegeket és érmekeket kaphattak a helyezéseket elért csapatok! Ezúton is megköszöném a gyermekek és a magam nevében a támogatást! A versenyen a helyi csapatok mellett Csengőd és Fülöpsházai csapatok vettek részt a tornán!

Az alsós korcsoportban 2 csapatot is indítottunk és a 2. valamint a 3. helyezést szereztük meg! Igaz túlkorosként, de a felkészítő tanárok egyöntetű véleménye alapján Kis Csaba lett a torna legjobb kapusa! A felsős fiúk is 2.-ak lettek, pedig kis odafigyeléssel meg is nyerhették volna a tornát! Ez azért is lett volna értékes, mert ebben az összeállításban már nem igen játszhatnak, hiszen 6 ballagó nyolcadik osztályos volt közöttük! A legjobb eredmény a leányok érték el, akik megnyerték a tornát, és a gólkirályt is maguk közül adták Szabó Anita személyében!

A gyerekeknek jó pihenést kívánok a nyári szünetre, az egyesületnek meg sikeresebb szezont a következő bajnoki idényre!

Bozó Zsolt

EGY KIS FOCINOSZTALGIA

1992/1993. Megye III. osztály Északi csoport

1993. február közepén kezdődött a felkészülés, ismét edzőmeccsek sorával, melyek elég vegyesen sikerültek. A magasabb osztályú Tabdi ellen sokáig jól tartja magát a csapat, de a vége: **Soltzentimre-Tabdi 0-3**. A következő hétfőjén egy pofon, **Soltzentimre-Akasztó II. 1-5** (Gól: Faragó Z.) Majd jön Szalkszentmárton egy oda-visszavágó (néha majdnem inkább vízilabda) meccsen. Itthon áll a víz a pályán, ehhez képest gólgazdag mérkőzésen **Soltzentimre-Szalkszentmárton 4-4** (Gól: Mudrucz G., Mózer F., Faragó Z., Lőrincz Z.). A visszavágón Szalkon szintén sárdagasztás van, és a vége megint egál. **Szalkszentmárton-Soltzentimre 1-1** (Gól: Mózer F.) Március közepén Páhira megyünk a pályára edzőmeccset játszani Kaskantyúval. Itt megvillannak a gólvágóink ismét. **Kaskantyú-Soltzentimre 0-4** (Gól: Faragó Z. 2, Mózer F. 2) Március 17-én Magyar kupa meccs. Az osztálykülönbség dönt, ráadásul

sulis elfoglaltsága miatt Faragó Zoli sincs. **Soltzentimre-Akasztó 0-3**. A tavaszi szezonn sorsolásán megváltoztatták a sorrendet, így előrehozták a valószínűleg a bajnoki címről döntő rangadót az első fordulóra. Rekord nézőszám mellett került sor az óriási érdeklődéssel várt mérkőzésre. Sajnos a csapat nem bírta el a terhet és bár mi támadtunk, a kontrákból a gyors szabadi csatárok ismét megrézték bennünket. Mózer Feri gólja után még élt a remény (1-2), de egy szabadi lövés megréztája Mötöt, és onnan már nincs felállás. **Soltzentimre-Honvéd Radnóti SE 1-3** (Gól: Mózer F.)

Március 27-én, a folytatásban ismét hazai pálya, ezúttal Akasztó II. A csapatot úgy látszik, megfogta kicsit a múlt heti vereség, abszolút nem megy a játék. Undorító időjárás, havas esőt csapkod a szél. Akasztó vezet az első félidőben. Az ezen a tavasszon menetrendszerű esős meccsen a folytatásban Faragó Zoli lapos lövése elmegy a kapus mellett, de lelassul labda a vízben. És bár úgy tűnik már ez is bemenne, de Zoli utána szalad és bebikázza (1-1). A folytatásban támadunk, de a győzelmet nem sikerül kicsikarni. Sikerül ismét egy büntetőt kihagyni, ezúttal Nagy Rudi találja el rosszul a labdát, így a labda alig vándorol el a kapuig! A legutolsó 3 bajnok 2 vereség, 1 döntetlen és 2-7-es gólarány! Megtorpanni látszik a gépezet! Szerencsére ezen a napon a Radnóti is ikszel Kaskantyún, így nem ugranak meg tőlünk nagyon. **Soltzentimre-Akasztó II 1-1** (Gól: Faragó Z.)

Az első idegenbeli meccs tavasszal Dunavecse. Bízunk benne, hátha idegenben indul el végre ismét a szekér. Tavaly ősszel sima volt ellenük a derbi (4-1), idegenben ezúttal nagyon nehéz a meccs. Nagy Rudi megszerezte az első bajnoki gólját szentimrei színekben, de sokáig úgy néz ki, meg kell elégednünk az 1 ponttal. A meccs vége előtt nem sokkal még 1-1. Ekkor jön a másik új szerzemény, Szamek Sanyi, aki az ellenfél térfelén vezetgetve a labdát, váratlanul kb. 25 méterről lövésre szánja el magát. A labda óriási erővel vágódik a felső sarokba (1-2)! **Dunavecse-Soltzentimre 1-2** (Gól: Nagy R., Szamek S.)

Következik Apostag idegenben. És úgy néz ki, az előző hétfőjén valami tényleg elkezdődött. Ezen a meccsen

Folytatás a 11. oldalon.

Folytatás a 10. oldalról.
már az őszi Soltszentimre játszik, szellemesen, gólveszélyesen. Az ellenfélnek pillanatai sincsenek, nagy tarolás! A meccs vége felé már Sanyi nyugodtan játszatja a fiatal utánpótlást (Andó Csaba, Kupsza Józsi, Pap Sanyi), az eredmény egyértelmű. Még az is belefér, hogy Kasza Tomi csereként beállva, kb. 4 perc játék után kiállítja magát, valamint Juhász Jani kihagy egy büntetőt. Faragó Zoli ismét villog. **Apostag-Soltszentimre 0-4** (Gól: Faragó Z. 3, Mózer F.)

Az 5. fordulóban a Vállalkozók SC látogat hozzánk. A tavalyi nagy gólarányú győzelem után mindenki gólfesztivált vár. Az ellenfél kissé lebecsülése átragad a játékra is, kissé félvállról vesszük a meccset. A sereghajtó ellen a gőlözőn elmarad, de azért így sem kétséges melyik a sokkal jobb csapat. **Soltszentimre-Vállalkozók SC 3-0** (Gól: Faragó Z., Mózer F. 2)

Egy újabb nehéznek ígérkező meccs: Kaskantyú. Ellenük tavaly is nagyon nehéz meccset játszottunk, és velük a Radnóti se bírt, csak döntetlen lett Kaskantyún. Hát mi is megizzadunk ismét. Csaba öcsém először kezdőként, jól játszik. Faragó Zoli nevét átkozhatja az ellenfél, ismét ő dönt! Hosszan vezeti a labdát a 16-os vonalával párhuzamosan, majd nagy erővel, laposan a bal alsó sarokba lő! **Soltszentimre-Kaskantyú 1-0** (Gól: Faragó Z.)

Május elseje, majális hangulat, rengeteg néző a pályán. És a csapat ezúttal szépen meghálálja. Az első szezonrossz emlékü Tass elleni meccsei után ősszel már odafricskáltunk nekik, ezúttal pedig „kivégezzük” őket! A szárguldó csatársort csak szabálytalanul tudják megállítani, 2 büntető, 2 gól az elején: Marek, illetve Mózer Feri értékésítik a tiziket. Faragó Zoli mesterhármast vág, majd ismét Feri és Marek következnek. A nagyarányú vezetés tudatában Sanyi kapust cserél, ezen a meccsen véd először bajnok Sallay Gyuri. Tass ekkor picit szépít az eredményen, de mindegy, ez kiütés így is a javából! **Soltszentimre-Tass 7-2** (Gól: Antal J. 2, Mózer F. 2, Faragó Z. 3)

A 8. fordulóban peszéri kiruccanás. A tavalyi szoros meccs (2-1) után ezúttal Kunpeszér egy lendületben lévő lokomotívval találja szemben magát. Legalábbis azt hiszem így érezhettek a pályán lévő játékosai a meccs alatt.

Valósággal átgázoltunk a tehetetlen ellenfélen, esélyük sem volt. A csatárok ontják a gólokat, van köztük néhány szépségdíjas találat is: kiemelkedik Mózer Ferinek az I. félidőben lőtt, ollózásos találat. A végére már csak az a kérdés, kétszámjegyű lesz-e a végeredmény?! Sanyi elkezd cserélgetni, kapust is cserélünk ismét, mindenki játéklehetőséget kap, talán ez menti meg Peszért a dupla számjegytől. A becsületgólt 11-esből lövik, ekkor már Sallay Gyurinak. **Kunpeszér-Soltszentimre 1-9** (Gól: Nagy R. 2, Faragó Z. 3, Mózer F. 3, Antal J.)
Május 15-én Fülöpöt fogadjuk, reméljük a csapat fantasztikus lendülete tovább tart. Egy kapu előtti kavarodás után a labdát nagyon rosszul találom el, ami így lesz jó Ferinek, ő bevágja (1-0)! A fülöpiek Bajusznaics Jani révén szépítenek az első félidőben, így még nyílt marad a meccs, döntetlenel vonulunk a szünetre. A 70. perc után, egy alapvonalról visszafejelt labdát az érkező Faragó Zoli erőből a kapu bal oldalába fejei. (2-1)! A folytatásban Juhász Janika jobbról, egy jól eltalált távoli lapos lövéssel kilövi a jobb alsó sarkot, és lehüti a fülöpi reményeket (3-1)! **Soltszentimre-Fülöpszállás 3-1** (Gól: Mózer F., Faragó Z., Juhász J.)

A 10. fordulóra megyünk Kunszentmiklósról. Itt van teljes létszámban az egész szabadzállási bagázs is! A szóbeszéd szerint még fel is dobtak valamit a Miklósnak, ha "megfog" minket. Nem a számításai szerint kezdődik a meccs! A kezdés pillanatában Faragó Zoli középen elkezd felfelé sprintelni a hazai kapu felé. Hangosan biztatja passzolásra a középkezdést elvégző Andó Csabát. Csaba pattogós átadást küld Zoli felé, aki a 16-os környékéig kifutó kapus felett gyönyörűen a hálóba emel. Csodálatos gól a 12. másodpercben (0-1)! A 2. gólt Juhász Jani szerzi, 10 méterről a kapu jobb oldalába emel. A végére még egy gólváltás oda-vissza, sikerül ismét - bár egy nehéz meccsen - idegenben legyőzni Miklóst! Zoli ismét elemében van! **Kunszentmiklós II-Soltszentimre 1-3** (Gól: Faragó Z. 2, Juhász J.)

A következő meccsen Dunatétlen ellen visszatérek a kezdetekhez. Nagyon kevés néző volt, mert a meccsel egy időben óvodás évzáró ünnepély volt a Nagyteremben. Mőti sérült, és Sanyi úgy dönt, ezen a könnyebbnek

ígérkező meccsen ne erőltesse, én leszek a kapus. Az előjelek bejönnek szerencsére, nem sok dolgom van, Zolival nem bírnak ismét, szórja a gólokat. 2 gólt kapok, az egyiket büntetőből, de sokat ez nem számít ma. **Soltszentimre-Harta II. 6-2** (Gól: Faragó Z. 4, Nagy R. 2)

Ekkora már, az utolsó meccs eredményétől függetlenül kialakul a végeredmény. Ugyanis a Szabadszállásnak a végén már belefér a vereség is, így övék az arany és ők lépnek fel egy osztályt. Viszont a feljutási esélyek, még nekünk is megmaradtak! Az izsáki Sárfehér SE megye II-es csapata nem tudja vállalni a következő évben a II. osztályt. Ekkor jön az ötlet, hogy velük indulási jogot cserélve, még nyitva áll a kapu a magasabb osztályhoz! Ehhez az kell, hogy a Sárfehér SE ne essen ki, mert sajnos veszélyeztetve vannak erősen. Az utolsó fordulóban dől el minden.

Mi a búcsúmeccset Szalkon játszunk június 5-én. Az első gólnál egy jobbról érkező beadást elvétek, mert nem találom el a labdát. Szerencsémre tőlem balra érkezik Faragó Zoli, aki egyből a kapuba továbbít. (1-0) A folytatásban a meccs végeredménye miatt nincs sok izgalom. Azért vannak másféle „izgalmak”, 2 sztori: 1. A pálya közepén kegyetlenül tőkön találja a labda Juhász Janikát. A másik oldalon szurkoló felesége átkiabál a pályán: "Bemenjek, megmasszírozom"? 2. Andó Csaba a felezővonalon véletlenül a térdével alhason rúgja az egyik szalki gyereket. A játékos sokáig fetreng, a bíró is odaérve, együttérzését fejezi ki, és további fekvésre biztatja a srácot, mondván: ne siessen a felkeléssel.

A búcsú szépen sikerül, Faragó Zoli mesterhármásával 3-1-re nyerünk, feltéve a pontot az egész szezonbeli jó teljesítményre. **Szalkszentmárton-Soltszentimre 1-3** (Gól: Faragó Z. 3)

A Megye III. Északi csoport 1992-93-as szezon végeredménye: 1. Honvéd Radnóti SE 46 pont 82-14, **2. Soltszentimre 43 pont 79-22**, 3. Dunavecse 31 pont 52-30.

A csapat gólszerzői: Faragó Zoltán 32 gól, Mózer Béla Ferenc 22 gól, Antal János 6 gól, Kasza Tamás 6 gól, Nagy Rudolf 5 gól, Juhász János 3 gól, Brányi Pál 2 gól, Turú Péter 1 gól, Szamek Sándor 1 gól.

Folytatás innen!

Andó István

PETŐFI TÚRA 2011.

Adott volt minden 2011 április 2-án a 40-km-s táv megtételéhez. Sütött a nap (a naptej otthon figyelt a polcon), jó volt a társaság és volt életmentő itóka is (nem kell megjedni kizárólag csak felnőtteknek!), Turu Péter és barátai jóvoltából. Az izsáki becsekkolásnál szembesültünk azzal, hogy nagy valószínűséggel az út során egymás sarkát fogjuk taposni, 343 fő indult útnak. Izsák határánál felmerült a gyanú, hogy tévedésből triatlon versenyen indultunk, ugyanis a Kolon-tó kilépett a megszokott ősi medréről és az úszás, mint egyfajta alternetíva fogalmazódott meg bennünk. Az első pecsételő hely után a madárvártánál már több csoportra szakadtunk, ki-ki a maga tempójában ment tovább. Matyónál már az örült 70-esek "száguldottak" el mellettünk ők Kiskőrös-Izsák-Bócsa-Kiskőrös útvonalat tették meg. A kerékpárosok is küzdöttek a homokkal rendesen, mi souvenirként vittük a cipőnkbe tovább. Sótszentimrén gyorsan hazaszaladtunk nyári felszerelésért és nagy lendülettel indultunk tovább sütit enni. Köszönjük Adrienn! A fele táv a Csonka-torony tövében volt, itt fényképezkedés és kalória felvétel történt. Csengődön igénybe vettük a helyi wellnes szolgáltatást alaposmosakodás és felfrissülés céljából. Ezután következett az első holtpont a tabdi vasútvonal mentén, köszönettel tartozom Márknak és Daninak a biztatásért, Matildnak és Pityukának a támogatásért. Az öreg szülőkhöz ismét vidáman telt az út,

A sótszentimrei csapat tagjai: Szász Matild, Járó Linda, Andó Anna, Takács Tímea, Turu Dániel, Gelencsér Misi, Trefán Ricsi, Madácsi Pityuka, Nagy Márk (fájós lábbal, nagy akarat), Veres Szilárd, Bognár Gyuszi, Bognár Bence, Turu Péter és Sörösné Csilla.

Sótszentimréig velünk jöttek: Benkovszki Zolika, Benkovszkiné Aranka, Bordás Csenge, Bordásné Edit és ifj. Szepesi György.

Sörösné Barna Csilla

AJÁNLÓ

„Színház az egész világ”... és benne sok dráma és nevetés. Egy jó előadás mindkét élménnyel megajándékozhat bennünket. Ilyen a kecskeméti társulat Nyomorultak előadása. Egy csapat 16 évessel volt szerencsém látni a darabot, jó volt látni a lelkesedésüket és azt, hogy ebben a „cyber” világban örömet nyújt nekik a színház. Természetesen tudom, hogy Feké Pálnak és Puskás Petinek ebben nagy szerepe volt. A Megasztárból ismert fiatalember nagy meglepetés volt számomra; remek volt az alakítása és az énekhangja is „átjött”. A kecskeméti színház repertoárja 2-3 éve teljesen átalakult Cseke Péter igazgatónak köszönhetően, most már szívesen

látogatják a nagyszerű előadásokat. Érdemes a jövő évad előadásaiból is kinézni egy párat, bár a jegyárak kissé riasztóak.

A napokban örömmel fedeztem fel, hogy a budapesti Katona József Színház kiadta DVD-n a nagyszerű 80-as évekbeli előadásait, elérhető áron, köztük a legendás Ascher Tamás féle Három nővért, fantasztikus színész legendákkal. Ezt a darabot a világ számos pontján is előadták. Nincs más dolgunk, mint a hűvös szobában kényelmesen elhelyezkedünk, és már kezdődhet is az előadás.

„A színház akkor jó, ha képesek vagyunk a jót befogadni.”

Sörösné Barna Csilla

TÁRGY: PANASZ HIBÁS KÖZVETÍTÉS MIATT

Tisztelt Jó Tündér!

Felháborodva tapasztaltam, hogy Ön a szerződésnek nem tett eleget, ugyanis a szerződés 8.1-es bekezdése alapján, Önnek egy Szőke hercegét kellett volna kiközvetítenie. Magamból kikelve tapasztaltam meg, hogy egy nagy- és büdös, zöld Ogré állított be hozzám, akinek neve Shrek. Szőke haja helyett, csak a nagy kopasz feje tűnt fel és fehér paripa nélkül, egy beszélő számmal jött. Büdös, mocsári lehetével közel hajolt, hogy csókjával megtörje az átkot. Kollégájával történt beszélgetésből számomra kiderült, hogy ennek az Ogrénak a Szörny Rt. forgatásán kellett volna lennie. Mélységesen csalódtam az Önök közvetítő irodájában, mivel még egy Szőke hercegét sem tudnak kiközvetíteni. Sérémeim orvoslására, kárpótlásul követelem, Hamupipóke elhagyott üveg cipőjét, Csipkerózsika karate mester hercegét, a hét törpét takarítást céljából, Ariel Ficánkját törésmentes akváriumban és végül, de nem utolsósorban Herkulest ágyasnak.

Amennyiben követeléseimnek nem tesz eleget 2222. 13. hónap 32.-ik napkeltéig, akkor magára szabadítom Bambut.

Mielőbbi választ várva!

Tisztelettel:

Fiona hercegnő, aki nem akar Ogré lenni

A Sárkány kastélya

2222. 13. hónap 31. napnyugta

Molnár Adrienn

Sótszentimre Ma

A Sóltszentimre Ma Közéleti Egyesület lapja.

Megjelent 150 példányban.

Felelős kiadó

Kéri Ferenc

Szerkesztő bizottság:

Balog Istvánné,

Bujdosó Istvánné,

Kéri Ferenc

Sokszorosítás:

Origo Nyomda Kkt. Kecskemét

HU ISSN 2061-4713

